

**Корольова А. О., студентка
Костенко Г. М., к. філол. н., доц.
Запорізький національний технічний університет**

ТРАДИЦІЇ І НОВАТОРСТВО У РОМАНІ ЕМІЛІЇ БРОНТЕ БУРЕМНИЙ ПЕРЕВАЛ

ХІХ століття подарувало англійській літературі велику кількість видатних жінок-романісток, серед них Джейн Остін, Елізабет Гаскелл, Шарлотта, Енн та Емілія Бронте. Роман останньої – «Буремний перевал» – є перлиною літератури Англії. Метою даної роботи є визначення традиційних та новаторських прийомів у романі Емілії Бронте «Буремний перевал».

Потік досліджень, присвячених роману Е. Бронте, щороку збільшується. Л. Пікетт у своїй праці досліджує елементи готичної літератури в романі [4]; Т. Доусон проводить дослідження структури «Буремного перевалу» [2]; Н. Армстронг простежує актуальність роботи Бронте для її часу та поза його межами [1].

На думку ж М. Маковські [3], безліч варіантів інтерпретації роману Е. Бронте «Буремний перевал» існує завдяки його новаторській структурі та майстерному використанню стилістичних прийомів. Автор використовує епітети, що дозволяють краще зрозуміти і уявити описувані в романі сцени. З простих речей вони роблять яскраві образи,

які тішать уяву читача. Метафори привертають увагу, дозволяють відчути атмосферу, що панує в романі, а також передають характери персонажів. За допомогою порівнянь автору вдається створити образи – яскраві та гротескні, але й реальні. В описах Бронте також використовує гіперболу, що дозволяє зобразити всю повноту почуттів, що охопили героїв роману.

Увесь роман Е. Бронте побудований на протиставленні: кохання і ненависті, пристрасті і байдужості, життя і смерті, чорного і білого. Разом з протиставленнями авторка використовує метод, побудований на асоціаціях.

Бронте також порушує традиційну послідовність основних елементів композиції, адже перші слова у романі належать містеру Локвуду, хоч він і не головний персонаж роману, а лише спостерігач подій у ньому. Письменниця також використовує монтаж, що робить розповідь більш динамічною, акцентує увагу на ключових, концептуально важливих моментах, які несуть найбільше смислового навантаження і через які розкриваються основні теми та ідеї роману. Застосування принципу композиційного кільця дає можливість повернути читача на початок роману і підвести ризику під викладеною в ньому історією. Письменниця також застосує прийом оповідання в оповіданні, в розповідь включаються вставні епізоди, листи та уривки з щоденників, сні та видіння, що дає можливість читачеві зібрати факти з різних точок зору та відтворити хід подій. Велика увага приділяється зображенню природи, що є не лише тлом для розгортання дії роману, а й висловлює внутрішні переживання героїв, уособлює їх непомірні, бурхливі почуття.

Тим не менш, текст роману є дуже гармонійним. При написанні роману у його структурі та стилістичних прийомах Бронте відходить від традицій сучасного їй реалізму і звертається до творчості своїх попередників, а також вносить у літературу власні нововведення.

Література

1. Armstrong N. Emily Bronte in and out of Her Time // Genre. 1982. № 15. P. 243-246.
2. Dawson T. The Struggle for Deliverance from the Father: The Structural Principle of Wuthering Heights // Modern Language Review. Cambridge : Cambridge University Press, 1984. P. 289-304.
3. Macovski M. S. Wuthering Heights and the Rhetoric of Interpretation // English Literary History. 1987. № 2. P. 363-384.
4. Pykett L. Gender and Genre in Wuthering Heights: Gothic Plot and Domestic Fiction. L. : Macmillan, 1989. P. 71-85.